

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 aprilie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Albu Vasile în numele inculpatului Gainaru Igor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Taraclia din 23 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 27 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Gainaru Igor Nicolae, născut la 05 octombrie 1968, originar din s.Sărățica Nouă, r-nul Leova, domiciliat în s.Cairaclia, r-nul Taraclia.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 27.02.2014 - 23.05.2014;
2. Instanța de apel: 20.06.2014 - 27.11.2014;
3. Instanța de recurs: 05.03.2015 - 29.04.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Taraclia din 23 mai 2014, Gainaru Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.327 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, ceia ce constituie 3000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 2 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Gainaru Igor, fiind numit în funcția de șef de post a poliției Cairaclia a sectorului de poliție nr.1 a IP Taraclia al IGP prin ordinul șefului Inspectoratului General de Poliție a Ministerului Afacerilor Interne R.Moldova, nr.37 EF din 07 martie 2013 care, în conformitate cu art.123 alin.(2) Cod penal este persoană publică, la 26 iulie 2013, aproximativ la ora 11.00, a primit informația verbală de la Grecova Victoria referitor la faptul că, în noaptea de 25 iulie 2013, niște persoane necunoscute au pătruns în cazangeria gimnaziului din s.Cairaclia, r-nul Taraclia, de unde pe ascuns au sustras motorul electric de model „WPL 32/160-1,1/2 WILAOG”, cauzînd proprietarului un prejudiciu material în sumă de 17260 lei, a venit la fața locului la gimnaziul dat, efectuînd o cercetare fictivă la fața locului, după care, încălcînd prevederile art.264, 273, 274 Cod de procedură penală și pct.5-7 din Instrucțiunea privind evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, aprobată prin ordinul nr.121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008 a Procuraturii Generale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Vamal și Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, care direct obligă persoanele cu funcție de răspundere a organelor de poliție să înregistreze și să constate

sesizările infracțiunilor, să efectueze acțiunile necesare pentru stabilirea faptelor penale și a persoanelor vinovate, cu transmiterea materialelor în termen de 24 de ore organului de urmărire penală, cu scopul creării bunăstării în combaterea infracțiunilor pe sectorul administrat de el, nu a primit și nu a înregistrat în modul stabilit plîngerea lui Grecova Victoria, despre acest fapt nu a raportat conducerii IP Taraclia și nu a început cercetarea furtului, prin ce de fapt a ascuns de la evidență o infracțiune mai puțin gravă, în baza căreia organul de urmărire penală, la 29 octombrie 2013, a pornit urmărirea penală în cauza penală nr.2013460266 conform art.186 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, numai după adresarea repetată a lui Grecova Victoria la 20 august 2013 la un alt colaborator a IP Taraclia, Farcașan Leonid, în rezultat furtul motorului electric din gimnaziul s.Cairaclia, r-nul Taraclia nu a fost cercetat la timp și în modul stabilit, fiind pierdută posibilitatea administrării probelor importante, iar persoanele vinovate nu au fost atrase la răspundere stabilită de lege, ce a cauzat prejudiciu considerabil intereselor publice, exprimate prin discreditarea poliției, la fel intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice - gimnaziului din s.Cairaclia, r-nul Taraclia.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, invocînd că instanța a apreciat greșit probele administrate la dosar, precum și a aplicat eronat legea interpretînd-o în detrimentul său, astfel fiind încălcate prevederile art.8 Cod de procedură penală, deoarece vinovăția persoanei trebuie să fie dovedită printr-un proces echitabil și nu poate fi bazată doar pe presupuneri, neavînd probe concrete, iar toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului; urmărirea penală s-a efectuat superficial, unilateral, tendențios, neobiectiv, la comandă, cu încălcarea grosolană a legislației în vigoare, mai mult ca atît, materialului acumulat nu i s-a dat o apreciere juridică justă, atunci cînd depozițiile părților pe dosar nu coroborează între ele, nu sînt compatibile și veridice; în acțiunile sale lipsește motivul infracțiunii date ca parte componentă a laturii subiective a abuzului de putere sau abuzului de serviciu și lipsa intenției directe la interesul material ori alte interese personale, lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii pentru care a fost condamnat; la adoptarea sentinței instanța nu a stabilit fapta infracțiunii de care este învinuit, dacă această faptă a fost săvîrșită de el; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, de care anume lege penală este prevăzută și dacă dînsul este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 27 noiembrie 2014, a fost respins apelul inculpatului, ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță, în urma analizei detaliate și minuțioase a probelor administrate în cauză, inclusiv și a declarațiilor inculpatului, a martorilor V.Grecova, P.Cucerevschii, L.Farcașan, O.Gainaru, corect a concluzionat asupra vinovăției lui Ig.Gainaru de comiterea infracțiunii imputate și acțiunile acestuia just au fost încadrate în baza art.327 alin.(1) Cod penal, ca abuz de serviciu, după indicii folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes personal, dacă acesta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanei juridice.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului, precum că nu este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, deoarece pe parcursul judecării cauzei nu

au fost stabilite motive de a pune la îndoială declarațiile martorilor V.Grecova, P.Cucurevschii, L.Farcașan și alte probe administrate în cauză, care în ansamblu dovedesc cert că inculpatul a săvârșit fapta imputată, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta, nu constituie temei pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința sa, versiunea inculpatului fiind una de apărare, avînd drept scop eschivarea de la răspunderea penală.

La fel, instanța de apel a respins argumentele inculpatului, precum că a fost la fața locului la 20.08.2013 și nu mai înainte, deoarece acestea se combat prin declarațiile martorului P.Cucurevschii, care a relatat că după data de 26.07.2013, cînd au venit colaboratorii poliției să cerceteze sustragerea motorului electric, dînsul nu a participat și nici nu a fost audiat. Mai mult, martorul L.Farcașan a declarat că, la 20.08.2013, la cercetarea locului infracțiunii, gaura în peretele cazangeriei prin care persoanele necunoscute au pătruns în încăpere și au sustras pompa, era deja reparată. Prin urmare, instanța a conchis că versiunea inculpatului, precum că martorii V.Grecova și P.Cucurevschii confundă data cercetării la fața locului, nu are suport probatoriu.

De asemenea, instanța de apel a menționat că declarațiile martorului V.Grecova că, la 25.07.2013, cînd a mers acasă la inculpat pentru a-i comunica despre sustragerea comisă, soția inculpatului i-a spus că acesta este la serviciu și va veni dimineata, sînt confirmate atît prin informația Inspectoratului de Poliție Taraclia, potrivit căreia Ig.Gainaru la 25.07.2013 era inclus în componența grupei operative, cît și prin însași declarațiile inculpatului, care în ședința instanței de apel a relatat că în perioada 25.07.2013-26.07.2013 se afla la serviciu. Mai mult, conform ordinului nr.62-ef din 02.08.2013, acestuia i-a fost acordat concediu de odihnă de la 01.08.2013 pînă la 11.09.2013, pe cînd sustragerea a fost comisă în noaptea de 25.07.2013 spre 26.07.2013.

Instanța de apel a respins argumentele inculpatului, precum că la data comiterii infracțiunii se afla în concediu și i-a spus lui V.Grecova să telefoneze la grupa operativă pentru că dînsul nu avea telefon, pe motiv că, audiat în prima instanță, acesta a declarat că, trecînd pe lîngă gimnaziu, V.Grecova i-a comunicat despre sustragerea din cazangerie, el a telefonat la unitatea de gardă și a comunicat că a fost comisă sustragerea motorului electric din cazangeria gimnaziului s.Cairaclia. Mai mult ca atît, martorul P.Cucurevschii a declarat că, la momentul cercetării la fața locului, au discutat cu Ig.Gainaru despre ridicarea amprentelor și inculpatul în acest scop a telefonat la Inspectoratul Poliției Taraclia, unde i-au spus că expertul se află la Chișinău.

Reieșind din circumstanțele menționate, instanța a conchis că argumentele inculpatului, precum că la momentul sustragerii motorului electric din cazangeria gimnaziului el se afla în concediu, nu pot fi reținute.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului O.Gainaru, precum că la 02-03.08.2013, împreună cu soțul său Ig.Gainaru au trecut pe lîngă cazangeria școlii și V.Grecova i-a anunțat despre sustragerea motorului electric, iar inculpatul în acea zi nu a efectuat careva cercetări la fața locului, ci doar l-a telefonat pe conducătorul său, iar la cazangeria gimnaziului a mers după concediu, deoarece martorul O.Gainaru, fiind soția inculpatului, este o persoană cointereseată în soluționarea cauzei și declarațiile ei au drept scop confirmarea versiunii înaintate de

inculpat întru achitarea acestuia, declarații ce vin în contradicție cu ansamblul de probe administrate și enunțate mai sus.

Astfel, instanța de apel a considerat lipsite de un temei argumentele inculpatului și a avocatului acestuia, referitor la faptul că în cauză nu au fost administrate probe pertinente și concludente, care în cumulul lor să demonstreze vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a menționat că argumentele apelantului, precum că urmărirea penală s-a efectuat superficial, neobiectiv, cu încălcarea grosolană a legislației în vigoare, nu pot fi reținute or, acestea nu au fost invocate de inculpat sau apărătorul său la judecarea cauzei penale în prima instanță și nici la finisarea urmăririi penale, la etapa luării cunoștinței cu materialele dosarului penal. Mai mult că, acesta nu indică concret care anume norme procesual penale au fost încălcate, argumentele lui fiind unele pur declarative.

Referitor la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a conchis că prima instanță a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de prevederile art.61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța a menționat că infracțiunea comisă de către inculpat, conform prevederilor art.16 alin.(3) Cod penal, se califică ca infracțiune mai puțin gravă, astfel prima instanță, luând în considerație toate circumstanțele cauzei, corect a ajuns la concluzia de a-i stabili pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 2 ani, pedeapsa stabilită fiind una echitabilă, legală și proporțională faptei comise.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul V.Albu în numele inculpatului care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că instanțele de judecată au apreciat greșit probele administrate în cauză; urmărirea penală s-a efectuat superficial, unilateral, tendențios, neobiectiv, cu încălcarea grosolană a legislației în vigoare, depozițiile părților pe dosar nu coroborează între ele, nu sînt veridice și se combat cu alte circumstanțe ale cauzei; instanța urma să aprecieze critic declarațiile martorului V.Grecova, care cu rea-voință a făcut denunț împotriva inculpatului pe motiv de răzbunare, fiind în relații ostile cu ultimul; judecătorul S.Uzun, în temeiul art.33 alin.(2) pct.6) Cod de procedură penală, era obligat să facă declarație de abținere, deoarece anterior a participat în calitate de procuror la examinarea altui caz penal în privința lui Ig.Gainaru; în cauză au fost încălcate prevederile art.8 Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului ca fiind neîtemeiat, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, la care face referire recurentul, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru

a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, ori faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești contestate.

Colegiul constată că instanța de fond și de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Ig.Gainaru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textele hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, și anume declarațiile martorilor V.Grecova, P.Cucurevschii, L.Farcașan, O.Gainaru, cât și materialele cauzei - copia cererii din 20.08.2013 depusă de către V.Grecova privind sustragerea motorului electric, copia raportului de la unitatea de gardă din 20.08.2013, ordonanța de începere a urmăririi penale din 29.10.2013, certificatele eliberate de la SRL „Tanov” și de la gimnaziul din s.Cairaclia nr.305 din 21.10.2013 privind costul unui motor electric, copia extrasului din ordinul nr.37-EF din 07.03.2013 fișa postului, procesele-verbale de examinare a registrelor nr.R-1, R-2 din 14.11.2013, copia ordinului nr.62-ef din 02.08.2013 privind perioada aflării în concediu a lui Ig.Gainaru.

Astfel, din textul deciziei, și anume din partea descriptivă, rezultă că instanța de apel și-a argumentat motivat soluția indicând din care considerente a admis probele aduse de acuzare în confirmarea învinuirii și le-a respins pe cele ale apărării, soluție expusă detaliat și argumentat la pct.4 al prezentei decizii, cât și în decizia instanței de apel (f.d.211-223 v.1), pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin.

Colegiul penal atestă că, în cauză, instanțele de fond cert au constatat că Ig.Gainaru nu a primit în modul stabilit de lege plîngerea lui V.Grecova și nu a înregistrat-o în conformitate cu prevederile legale, fapt confirmat prin procesul-verbal de examinare a registrului R-2 a IP Taraclia din 14.11.2013, din care rezultă că în perioada de la 25.07.2013 pînă la 20.08.2013 înregistrări a faptului de sustragere a motorului electric din cazangeria gimnaziului s.Cairaclia, nu au fost efectuate. Astfel, instanțele corect au ajuns la concluzia privind încălcarea de către inculpat a prevederilor Codului de procedură penală, cât și a Instrucțiunii privind evidența unică a infracțiunilor a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, aprobată prin ordinul nr.121/254/286-0/95 din 18.07.2008 de Procuratura Generală, Ministerul Afacerilor Interne, Serviciul Vamal și Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, cu scopul creării bunăstării în combaterea crimelor pe sectorul administrativ deservit de el, cât și atribuțiile de serviciu stabilite în fișa de post, și anume: organizarea și examinarea petițiilor și declarațiilor persoanelor fizice și juridice, efectuarea, potrivit competenței, cercetării la fața locului, în legătură cu infracțiunile comise pe raza localității deservite; participarea personală la prevenirea,

descoperirea crimelor, activitatea de profilaxie, menținerea ordinii publice, prin ce a cauzat prejudiciu considerabil intereselor publice, exprimate prin discreditarea poliției, la fel intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice - gimnaziului din s.Cairaclia, r-nul Taraclia.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că argumentele recurenului, precum că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, sînt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei.

Argumentele principale pe care le invocă recurentul în recurs constituie faptul că, instanțele de fond eronat au apreciat probele cauzei, inclusiv declarațiile martorului V.Grecova.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că temeiurile invocate de recurent, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Mai mult, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare. Totodată, Colegiul constată că recurentul invocă în recurs aceleași argumente ca și în apel, asupra cărora instanța de apel deja s-a expus motivat și detaliat, soluție expusă la pct.4 al prezentei decizii, iar concluziile instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată.

Colegiul reține că, instanțele de fond corect au apreciat actele cauzei și întemeiat au respins argumentele recurentului privind nulitatea probelor sub aspectul dobîndirii acestora unilateral, tendențios, neobiectiv, precum că dosarul penal a fost „fabricat”, pe motiv că dînsul nu indică concret care anume norme procesual penale au fost încălcate, acestea fiind declarative, or, aceste argumente nu au fost indicate la finisarea urmăririi penale, în momentul cînd inculpatul cu apărătorul său au făcut cunoștință cu materialele cauzei.

Astfel, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Argumentul invocat de recurent, precum că judecătorul S.Uzun, urma să-și ia abținere de la examinarea cauzei, deoarece a fost procuror și a investigat un alt caz pe în privința lui Ig.Gainaru, nu poate fi reținut, deoarece judecătorul poate fi recuzat de către părțile în proces. Reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată, atît inculpatul, cît și avocatul acestuia nu au înaintat recuz judecătorului S.Uzun, dimpotrivă au declarat că încredințează instanței (f.d.115 v.1).

Din aceste puncte de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept la care se face referință în recurs și, deci, nu persistă temeiurile de casare a soluției adoptate.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-417 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărîre motivată și întemeiată, astfel că nu există

temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Albu Vasile în numele inculpatului Gainaru Igor, împotriva sentinței Judecătoriei Taraclia din 23 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 27 noiembrie 2014, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 27 mai 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu